

**Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.**

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica šte. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: **Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.**

**Naročnina naj se
plačuje vnaprej.**

**Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.**

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIV.

Celovec, 23. januarja 1915.

Št. 7.

Pomenljiva zmaga pri Soissonu.

Vrh. poveljnik francoske armade Joffre je začel s krepko ofenzivo in, če je verjati tozadevnemu poročilu, napovedal tudi veliko zmago. Svet je čakal, kdaj da bodo Francozi naznanili to zmago kot res izvojevano. Dosedanje vesti, kolikor je mogoče povzeti iz nemških uradnih poročil, so pač pravile o majhnih delnih francoskih uspehih, da so zavzeli tuintam kak nemški okop in da so napredovali v Alzaciji, a o kaki večji francoski zmagi ni bilo slišati.

Pač pa je vsaj Francoze presenetila vest, da so 14. t. m. Nemci pri Soissonu Francoze občutno porazili. Pri Soissonu so Nemci s Francozi menjali ofenzivo in jo v resnici sijajno izvedli. Pravimo, da je ta zmaga precej pomenljiva, bolj kakor se je morda iz početka menilo; to pa zavolje tega, da pride iz obrambe ali defenzive proti močnejšemu, ofenzivnemu nasprotniku kljub njegovi izborni artiljeriji in vrlinam njegovih vojakov v zmagonosno ofenzivo. In če bi kdo menil, da taki vojaški državi, kakor sta Avstro-Ogrska in Nemčija, ne bi mogli postaviti več na bojišče toliko rezerv, kakor sovražne države, in za zmago ne dovolj močnih rezervnih armad, bi se motil; ker za zmage ne pride v poštev samo to, koliko da še ima kdo na razpolago rezerv, Bog ve, kje tam v vzhodni Sibiriji, ampak kdo da more postaviti o pravem času potrebne rezerve na bojišče. Angleži morejo pripeljati svoje avstralske rezerve na angleško bojišče šele čez eno leto, a na francosko-nemško mejo pridejo prepozno. Tako razumemo tudi sodbo generala Borojeviča, enega izmed najboljših avstrijskih generalov, ki se je v začetku meseca oktobra l. l. o bojnem položaju izrazil: »Od-krito povem, ako bi Rusi imeli našo infanterijo, bili bi sedaj že lahko na Dunaju. Ako pa bi mi imeli tako močno artiljerijo, kakor je ruska, bi stala sedaj naša armada že pri

ruski trdnjavi Kiev. Sredstva in pripomočki, ki se rabijo v vojski, so postali drugačni, a ljudje so ostali isti. Le na živce današnjih vojakov se stavijo v sedanjih bitkah hujše zahteve. Gospodje, vi ste gotovo videli, kako izborna vojaštvo imamo Avstrijci. A proti našemu vrlemu moštvu ima Rusija armado, ki je glede števila v primeri z našo močjo naravnost ogromna. V začetku voj-ske je stal en Avstrijec proti trem Rusom, sedaj pa ima na bojišču naš vojak le dva Rusa proti sebi. Prišlo pa bo še tako daleč, da bo število naše armade na bojišču enako s številom Rusov. Šele tedaj bo prišla konč-na, uničujoča odločitev za Ruse. Prepričan sem, da bo končna zmaga našega orožja sijajna. Do tedaj pa je za javnost najbolje, da ima potrpežljivost. Ali bo bitka trajala štiri tedne ali štiri mesece, tega ne more noben človek naprej vedeti.«

Tako sodi general, katerega smatrajo Rusi za našega najboljšega generala. In na besedo moža, ki ničesar ne prikriva, kar v trenutku za nas ni ugodno, se sme že nekaj zaupati. Vsekako prav bi bilo, če bi se tudi naše cenzurne oblasti na Slovenskem postavile na enako stališče; z belimi kolonami v naših listih se ne dviga v našem ljudstvu trdnega in utemeljenega upanja, pa tudi ne v slovenskih politiki, ki berejo v dunajskih in graških listih, česar iz svojih listov ne smejo izvedeti.

Iz uradnega poročila o boju pri Soissonu.

Berolin, 17. januarja. Wolffov urad po-roča: Iz velikega glavnega stana izvemo o bojih pri Soissonu:

V zadnjih dnevnihi poročilih o bojih se-verno od Soissona se je le kratko poročalo; boji so se končali s prav pomembnim bojnim uspehom za naše čete, ki so se borile in zmagale pod vodstvom generala Lochowa in general-lajtnanta Wichure. V okopnih bojih zadnje mesece so si Francozje osvojili v okraju Soisson postojanke, ki so bile prepredene s strel. jarki in so se na des-nem bregu Aisne zasajale proti severu. Na zahodnem krilu bojišča se zahodno od že-leznice Soisson—Laon dviguje iz široke do-

line ob reki Aisne zelo razklana, z gostim lesovjem obraščena višina, na katere vrhu so bili tik drugi nasproti drugemu v oko-pih Francozje in Nemci. Oba nasprotnika sta s pomočjo rovov skušala osvojiti si naj-višji kraj. Vzhodno od vrha leži ob vznožju vas Crony. Mimo te vodi v globoki zarezi proti severu železniška proga Soisson—Laon. Vzhodno ob železnici je cela vrsta kamenolomov, v katerih so se naši vojaki iz-borno ugnezdili. Takoimenovana kamenolomova postojanka tvori zahodni razrastek gorske planjave Vregny, ki se na široko in dolgo razteza vzhodno od železnice in kate-re južni del je bil ves v francoski posesti. Od reke sem se zarezuje v gorsko planjavo več dolgih globeli. Tam je imela francoska artiljerija (topništvo) izborna postojanko. Ob robu gorske planjave so francoski opa-zovalci, sedeči na drevju za prsnimi oklepi, določali smer francoski težki artiljeriji proti nemškim postojankam na imenovani lesov-nati višini. To obstreljevanje od strani je bilo predvsem namenjeno proti strelnim jarkom gozdnega polka in je bilo na božični praznik posebno hudo. Z velikansko upo-rabo municije se je začelo zopet dne 7. janu-arja; vrle čete so hudo trpele. Ena postojan-ka, takoimenovani strojnopuškin jarek, je bila od sovražnega topništva popolnoma zravnana in v njej se nahajajoče strojne puške z akopane.

Vojaki plemena Turko v boju.

Po tej artiljerijski pripravi je dne 8. ja-nuarja sovražnik prešel k naskoku. V 200 m široki bojni črti je udril v nemške strelne okope in ga kljub več poizkusom ni bilo mogoče več pregnati iz njih. Tukaj so se po dnevi in po noči do 11. vršili izredno ljuti boji moč proti moči, da si bolj krvavih in ljutejših skoro ni mogoče misliti. Tukaj se bojujoči Turko se niso borili samo s puško in bajonetom, ampak so tudi grizli in zaba-dali z noži.

Uspešni protinapadi 12. januarja.

Položaj je silil k odločitvi. Dne 12. t. m. so začele nemške čete protinapad, ki ni ve-

Podlistek.

Pismo slovenskega topničarja

Slovenski topničar T. je pisal dne 9. ja-nuarja 1915 svojemu prijatelju v Celovcu sledeče zanimivo pismo z bojiča na severu. Iz pisma se vidi, kako hrabro se bore naši junaki za cesarja, domovino in sveto vero. Pismo je velezanimivo in zato ga tu nava-jamo. Njegova vsebina se glasi:

Dragi mi prijatelj!

Danes sem zares z velikim veseljem pre-jel Tvoji dve cenjeni dopisnici z dne 4. t. m., in šte. 70. »Mira« z dne 29. decembra 1914. Ker dobi tu človek le redkokdaj kak časnik v roke, si ga prečita večkrat od začetka do konca. Neskončno mi je ugajala na zadnji strani omenjene številke notica »Bruseljske srajce«. Po dolgem, dolgem času sem se spet enkrat od srca nasmejal, ko sem si ta izboren članek ponovno prečital. Ker je moj prijatelj, g. dr. Stanjko, sedaj častnik pri 4. domobranskem pešpolku, tudi prijatelj dobrega humorja, mu to številko »Mira« vpošljem naprej, da revežu tudi malo osla-dim grenke trenutke.

On mi je namreč, ko sva se dne 17. no-vembra 1914 v bližini vasi D. nenadoma za-trenotek sešla, rekel, da se njegova stotniža zelo hrabro bori in je neumorna v prodira-nju proti sovražniku.

Vposlanega zavoja od Tebe, kakor mi pišeš, še sicer nisem prejel in sem celo vesel, da ga še nisem. Dobili smo namreč pri naši bateriji ravno na novega leta dan one od doma nam vposlane zavoje, katere je spre-jemala pri vas pošta v dneh od 5. do 7. pr. m. Jaz sem dobil kar štiri, in sicer od svoje ljube soproge kar dva, enega od gospoda ravnatelja J. Gorupa iz Trsta in enega od svojega mariborskega prijatelja trgovca g. Šoštariča. Če bi bil dobil še Tvojega, bi žares ne vedel radi pomanjkanja prostora kam z rečmi. Pozneje mi bo pa neskončno do-brodošel! Kako veselje smo imeli na no-vega leta dan, ko smo odpirali in pregledo-vali zavoje in od naših dragih iz domovine nam vposlane prepotrebne stvari, kakor: perilo, cigarete, čokolado, konjak itd., Ti ne morem niti približno pojasniti. Naj omenim le, da sem videl stare, izkušene vojake, ki so skoraj že pol leta neprestano v bojih, ve-selja skakati in bili obenem ginjeni do solz, ko so videli, da ljubeča srca v domovini še niso pozabila nanje. Kako so jim žarela lica

radosti! Če bi ne bili v bojni fronti, bi bili še na glas vriskali. In to so možje-junaki, ki se niti zmenili niso, ko nas je obsipaval sovražnik s točo granat in šrapnelov, da, ka-teri so se iz njih naravnost norčevali. Sli-šal sem marsikak dober dovtip, ko je eks-plodirala granata nad nami ali kje v bližini in temu ali onemu »kaj odnesla«. Tako je nekemu tovarišu, ki je tekel od municijske-ga voza z municijo, odtrgala granata celi podplat s črevlja in za njim eksplodirala. Vojaku se ni zgodilo ničesar. Misliš, da je ta vojak mislil na kako »smrtno nevarnost«? Kaj še! Postavil je, prišedši k mojemu topu zaboju z municijo na tla in rekel s tragiko-mičnim obrazom: »Sedaj me bo naš črev-ljar zopet iz svoje »delavnice« vrgel, ker nima niti šila, niti usnja, da bi mi črevelj popravil. Najbrž bom moral hoditi do kon-ca vojske na eno nogo bos. Poletu bi še šlo, kako bo pa to zdaj v tem snegu in zimi?« In bil je zares do večera, dokler nismo ne-hali s streljanjem, s črevljem brez podplata pri topu!

Kako prepotrebno nam je bilo perilo, lahko sklepaš iz tega, da nismo si starega že nad sedem tednov s svežim zamenjali, ker svežega nismo imeli. Če pomisliš, da »ložiramo« (prebivamo) večinoma v največ-

ljalo toliko lesovnati višini kakor francoskim postojankam ob obeh straneh. Ravno ob 11. uri so se dvignili naši vrli vojaki najprej iz postojanke v kamenolomih in so v drznem naskoku vzeli sovražniku njegove najbližnje strelne jarke in artiljerijska opazovališča. Takoj je popustil francosko obstreljevanje od strani proti lesovnati višini.

Komaj je bil dosežen glavni namen prvega napada, ko so se uro pozneje, ob 12. opoldne, na skrajnem našem desnem krilu dvignili naši hrabri strelci in v zmagonosnem prodiranju pridobili en kilometer zemlje. Sedaj se je izvršil tudi naskok na gozdno višino. Francoz je bil najprej vržen iz nemških, nato iz svojih lastnih okopov in zapoden doli z višine, kjer se je napol pota zopet ustavil.

Sovražnik — pravar.

Ujetniki pripovedujejo: Francozje so mislili, da se bo nadaljevanje nemškega napada vršilo z gozdnatega vrha, torej z desnega nemškega krila. Zato so proti temu pričakovane suntu postavili na ta kraj precejšnja ojačenja. Od zavzetih francoskih opazovališč se je, v znožju vsa dolina reke Aisne s Soissonom in njegovo stolno cerkvi, prav dobro videlo, kako da prihajajo na avtomobilih in po železnici ta ojačenja. — Nemški napad je pa 13. t. m. sledil na čisto drugem mestu. Sovražnika je popolnoma osupnilo, da ravni v sredi in na levem nemškem krilu. Nemci so sklenili namreč zavzeti gorsko planjavo Vregny, na kateri si je sovražnik napravil cel sistem strelnih jarkov in se je tu čutil popolnoma varnega.

Presenečenje pri Vregny.

Točno ob dvanajstih opoldne so tukaj začele naše čete napadati. Sledil je mogočen skok. Ob 12. uri in 3 minute je bila zavzeta prva francoska brambna črta, ob 12. 13 minut druga. Vsled hitrosti prodiranja napad od strani iz lesovja pri Vregny ni več učinkoval in požno popoldne je bil ves rob na gorski planjavi v nemški posesti. Sovražnik se je mogel držati le še v dragah in na pobočjih.

Ker se je na nemški naskok posrečilo, je spravil Francoze na gozdnati višini, ki so prodirali proti desnemu nemškemu krilu, v obupen položaj. Ko je namreč 14. nemško skrajno desno krilo obnovilo svoj obkoljevalni napad in nemške čete iz srede — preko Crony — zavile proti zahodu, Francozom, prodirajočim proti gozdnati višini, ni preostalo drugega, kakor da se udajo. Nazaj niso mogli več, ker je težka nemška artiljerija obvladovala dolino ob Aisni.

Isti dan je bil sovražnik vržen s pobočij višine Vregny, v kolikor se sam ni umaknil ponoči proti Aisni ali preko nje. Ena stotnica gozdnega polka je v temi prodirala celo v predmestje Soissona. Naše čete so vse ozemlje do Aisne očistile sovražnikov. Le

v rečnem ovinku vzhodno od mesta so se francoski oddelki še mogli držati.

Izgube Francozov.

V večdnevni boj pri Soissonu je bil sovražnik vržen na bojni črti, dolgi kakih 12 do 15 km za 2 do 4 km nazaj kljub svojim močnim postojankam in premoči po številu. Na njegovi strani so se bojevale 14. infanterijska in 55. rezervna divizija, mešana lovska brigada, en teritorialni pešpolk, razentega vojakov plemen Turko, Zuavov in moročanski strelci. Od teh sil je bilo več kakor 5000 ujetih. Vojni plen je bil zelo bogat: 18 težkih in 17 lahkih topov, nadalje revolverjski topovi, številne strojne puške, osvetljuječe pištole, puškine in ročne granate, končno posebno veliko infanterijske in artiljerijske municije (streliva).

Nemški cesar je bil pri tem naskoku navzoč in je podelil generalu Lochowu red »Pour le mérite« (to je odličen nemški red, ki ima le francosko ime) in generalajntantu Wichuri komtur hišnega reda Hohenzollerncev.

Z bojišč.

Avstrijsko poročilo.

Dunaj, 18. januarja. (Kor. ur.) Uradno se razglša: Dne 18. januarja 1915 opoldne. Severno od Visle nobenih bistvenih dogodkov.

Na višinah vzhodno od Zakličina je naša artiljerija s koncentričnim ognjem prisilila Ruse, da so zapustili nekatere prve strelske črte. Umikovalno gibanje se je pri sovražniku preneslo tudi na druge dele fronte, tako da je sovražnik končno zapustil svoje prve postojanke šest kilometrov daleč, vsled našega zelo učinkujočega artiljerijskega streljanja in iz strojnih pušk, se v neredu umaknil na bližnje gorske črte ter pri tem pustil veliko pušk in mnogo municije v prejšnji postojanki.

Na drugi fronti v zapadni Galiciji le topovski boj.

V Karpatih le neznatni patrolni boji. Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Rusi utrjeni in nezadovoljni?

Sofija, 18. januarja. Sem so iz Petrograda došle zaupne vesti, po katerih se je spor med carjem in vrhovnim poveljnikom Nikolajem Nikolajevičem v zadnjem času tako poostiril, da se je že mislilo na odpoklicanje vrhovnega poveljstva. Ruska mirovna stranka da vsak dan pridobiva na vplivu, zlasti vsled splošnega prepričanja, da more Rusija voditi vojsko z gospodarskega stališča največ le še tri mesece. Nobenih znamenj ni, da bodo kmalu izbruhnili notranji nemiri, pač pa so gotova znamenja za gotovo

poznejšo revolucijo. Te to pot ne bodo začeli delavci, ampak široki sloji kmetskega ljudstva in bo torej obširna. Dobro informirani krogi spravljajo te resne vesti v zvezo z najnovejšimi mrzličastimi prizadevanji Rusov in Angležev, da bi pridobili vse nevtralne države takoj na stran trojnega sporazuma. Posebno Angleži se nevtralnimi skoro vsak dan lažejo, da bo posegla v boj kmalu Rumunija, kmalu Italija ali celo Bolgarija in delajo najsmešnejše obljube, da bi druge pridobili.

Japonski topovi pri ruski armadi.

Budimpešta, 17. januarja. Neki v Ungvar došli ujeti častnik 135. ruskega pešpolka je pripovedoval, da je bil 30. kijeviski kor, ki je stal pri Užoku, oskrbljen z artiljerijskim materialom in municijo iz Japonskega, ker je Rusom lastno strelivo pošlo. Ruska Putilova tovarna orožja ne more proizvajati dovolj artiljerijskega materiala; deloma je temu vzrok to, da so vodili več tovarniških oddelkov nemški inženirji, ki so sedaj zaprti.

Glasovi iz Japonskega.

Petrograd, 16. januarja. (Kor. ur.) »Ruskoje Slovo« objavlja iz Tokio poročilo, kako da pišejo japonski listi, ki odklanjajo pomoč Francozom, deloma uljudno, deloma trdo. —

List »Asahi« piše precej ostro, da kdor potrebuje za zmago drugo, je že izgubil.

Po nekem poročilu »Nowoje Vremje« se je v listu »Kokumin« izrazil grof Okuma, da ima Japonska pred sabo večje naloge kakor odločati o usodi nepomenbnih nemških kolonij (naselbin). Njegova naloga je, da odpre Evropi oči o resničnem pomenu Japonske. Tiho morje da že spada pod japonski vpliv. Japonci bi sedaj lahko zelo visoko dvignili ugled svoje države. Neoborožen mir ni pravi mir, ker so diplomati brez vojaške opore brez moči. Ojačenje japonske armade in mornarice je potrebno. Okuma končuje članek z izjavo, da bo ministrstvo odstopilo, če se vladi ne posreči, zagotoviti si večino pri volitvah.

Novi francoski letnik.

Ženeva, 17. januarja. »La Suisse« poroča iz Pontarliersa: Letnik 1915, ki je že 20 dni vpoklican, bo v začetku marca popolnoma izvežban. Podčastniški izpiti morajo biti položeni pred 14. marcem.

Dnevne novice in dopisi.

Papež so odredili molitve za mir. Iz Rima poročajo 18. t. m.: Papež so z odlokom odredili, da se naj ob določenih dneh molijo posebne predpisane molitve za mir, in sicer dne 7. februarja v vseh stolnih in župnih cerkvah Evrope in dne 1. marca v cerkvah ostalega sveta. »Osservatore Romano« objavlja besedilo molitve.

jem in najkrasnejšem »hotelu« sveta — v božji naravi, najsi otežuje, sneži ali je lepo vreme, ognjev pa radi sovražnika v bojni črti ne smemo kuriti, tako da si niti perila ali obleke ne moremo posušiti. Zato tudi mnogo vojakov, ki niso utrjeni, zbolijo in morajo iz bojnih vrst nazaj v bolnice, dasi neradi. Jaz se moram samemu sebi čuditi, da sem danes še popolnoma zdrav. Če cele božične praznike smo imeli v Galiciji samo deževno vreme namesto snega in dež, seveda nam mnogo bolj nagaja kot »suhi mraz«!

Pri bateriji smo samo še trije »deželosturmarji«, drugi so večinoma že skoraj vsi izmenjani, oziroma na druge kraje poslani. — Kako hrabro in neustrašeno se borimo, je dokaz to, da našo baterijo nazivajo drugod splošno le »Scharfschützen batteri« (ostro streljajoča baterija). Duša cele baterije je seve naš hraber gospod stotnik Schindler, ki je častnik v pravem pomenu besede: strog, dober, neustrašen, nepristranski in najizbornejši strelec, kar se tiče artiljerije.

Da smo kot »stroga« baterija nameščena v najtežavnejših krajih in nekaj »skusimo«, je pač samoobsebi umevno. Nam imponira naš stotnik zlasti vsled svoje hladnokrvnosti in izbiranja dobrih, bojnih pozicij!

Armadno poveljstvo je uvidelo, da smo konečno tudi mi »strogi« topničarji nekoll-

ko počitka potrebni in nas je poslalo nazaj iz bojnih vrst za nekoliko časa, da si moštvo in konji malo odpočijejo. Tačas nam gre zelo dobro. Nastanjeni smo v neki vasi in zaradi tega Ti morem pisati tako obširno pismo. Ko si odpočijemo in nabereemo svežih moči, gremo zopet v prednjo bojno vrsto. —

Ljudstvo je tu po veliki večini grško-katoliške vere in imajo ravno zdaj božične praznike, in sicer kar štiri. Dne 7. t. m. so imeli rojstvo Zveličarja, t. j. Božič ali sveti dan, 8. t. m. sv. Štefana, danes (9. t. m.) beg božjega Deteta v Egipt in jutri je itak nedelja. Toda kako obhajajo tu te praznike? Jaz n. pr. sem nastanjen s svojim moštvom pri županu neke večje vasi, ki šteje skupaj 152 lesenih hiš, torej pri boljšem in premožnejšem kmetu. Opazujem, da jedo domači le dvakrat na dan, največ le krompir in zelje ter k temu črn kruh iz ječmena in ovs! O kakem »priboljšku« v edini vaški gostilni ni niti govora, ker so to popolnoma »obrali« Moskali (to je ruska pehota) pred nedavnim časom. — Kaj bi rekli naši ljudje v domovini, če bi morali obhajati te pomembne božične praznike tako kruto revno kot tukajšnje ljudstvo? Da, nekdo je bil, ki jih je »praznoval« še revnejše, in sicer — to smo bili — mi! Ravno v naših božičnih praznikih in zlasti na sveti večer smo imeli toliko »dela in opravka«,

da nam ni preostajalo časa niti za odpočitek — niti za jed. In pri tem še ta strašen dež in moker, nadležen mraz! —

Kako smo obhajali mi vojaki naše božične praznike, ko ste se vi v domovini pred božičnimi jasicami in »Betlehemom« veselili nad rojstvom Deteta, naj pojasni moja pesem »Božičnica«, ki mi je te dni privrela iz duše — v dnevnik!

(Božičnico objavimo prihodnjič.)

Da smo prekoračili visoke in snežene Karpate opetovano s severne in južne strani, sem Ti bil že naznanil. Ker znam češki jezik, sem se poljščine hitro privadil.

Prihodnjič Ti pišem, kako sem se imel na Ogrskem med Slovaki. — Kako se imate celovski in sploh koroški Slovenci? Kot štajerski rojak vam vsem pošiljam prisrčne pozdrave, zlasti vlč. g. Smodeju, uredniku »Mira«. — Oh, kako kratke, prijetne so bile ure in kako naglo so minule ure, ki sem jih preživel v Celovcu. Mogoče še kedaj zapojemo katero pesem skupno — Bog daj! Pošlji mi zopet prihodnjo številko »Mira«, zelo me bo veselilo, če jo zopet dobim. Če se še kedaj snidemo, Ti bom vse natanko razložil, kar sem doživel na bojnem polju, kajti doživel sem zelo mnogo in zanimivega. Tebi in vsem znancem pošiljam najsrčnejše, sedaj galske pozdrave iz prednjih bojnih vrst Tvoj »strogi« topničar — T.

Konsekracija novoimenovanega kneza in škofa Krškega dr. Adama Koflerja se vrši dne 7. februarja.

Vojni kurat dr. Anton Jehart v srbskem vojnem ujetništvu. Mariborska »Straža« objavlja: Pri zadnjih bojih s Srbi je bil med drugimi ujet tudi bivši celjski nemški pridigar dr. Ant. Jehart. Njegovi starši so dobili te dni od njega pismo, v katerem piše med drugim: Ljubi starši! Da sem postal srbski ujetnik, ste itak že izvedeli iz mojega prvega pisma, ki sem Vam ga poslal pred petimi dnevi. Nikar se ne ustrašite! Ne mislite, da se mi godi hudo ali kakorkoli. Že sprejeli so nas na vse ljubeznivo, častniki so nas ujetnike pogoščevali vso pot v notranjo Srbijo, in sedaj, tu v Čačaku! Stanujem s štirimi, tudi ujetimi avstrijskimi zdravniki (med njimi gosp. dr. Sernec iz Celja) v najboljšem hotelu in v sobah, ki bi za nje sicer plačeval po 10 do 15 K na dan! Vso prtljago so nam pustili, vsak ima služabnika, hrano imamo skupno z nekim ljubeznivim majorjem, polno jesti in piti. Ne mislite, da stoji za menoj vojak z bajonetom. Prost hodim naokrog, dela nimamo nobenega, le jem, pijem in spim. Kadar je treba, pa seveda obiskujem smrtnoranjene katoliške vojake, da jih tolažim. Torej najprvo: nikar se ne bojte za me! Tudi božja Previdnost čuva nad menoj. — Ko bo vse končano, bom pa zdrav, vesel prišel domov. Ljudem pa ne verjemite njihovih čenč! Želim iz srca, da mi pogosto pišete! Upajmo, da nam novo leto prinese mir! Pozdravlja Vas Vaš sin Anton! — Sedaj so torej že trije lavantinski duhovniki v vojnem ujetništvu, in sicer gg.: Cepuder, Bratanič in dr. Jehart. Prva dva sta, kakor smo že poročali, v ruskem ujetništvu.

Marogasti legar na Koroškem. Kakor poroča zdravniški oddelek deželne vlade, se tekom tedna od 10. do 16. januarja v Beljaku ni pripetil noben nov slučaj marogastega legarja. V taboru rusinskih beguncev pri Volšperku je v tem času obolelo na marogastem legarju 23 oseb, ki so bile z nekaterimi drugimi izolirane v posebnem oddelku. V celem je v volšperškem taboru obolelo 55 oseb. Od teh jih je devet ozdravilo in osem umrlo.

Za tiste, ki plačujejo vojaško takso ali vojarino. Vsled zakona z dne 10. februarja 1907, drž. zak. št. 30, se morajo tisti, ki so dolžni plačevati vojaško takso, vsako leto meseca januarja priglasevati, dokler ne neha njihova obveznost, plačevati vojarino, pri tisti občini, v kateri so imeli dne 1. januarja dotičnega leta svoje bivališče. Oproščenje od dohodninskega davka ne oprošča dolžnosti priglasevanja. Tisti pa, ki se vpokličejo kot črnovojniški obvezanci za vojne namene, so vojaške takse oproščeni, niso pa oproščeni dolžnosti, prigrasiti se.

Informacijski proces dr. Hefterja. Informacijski proces za novoimenovanega kneza in škofa krškega dr. Adama Hefterja se je vršil pri knezu in nadškofu solnograškemu. Pri tem sta bila prisotna kot priči prelat Vilibald in dvorni svetnik Svoboda in kot notarij stolni kapitulat in kancelar solnograški Jožef Gruber.

Živinorejci, pozor! Živinorejce vnovič opozarjamo, da pri prodajanju pitane živine pazijo, da ne bodo opeharjeni od raznih prekupcev. Če ima kdo pitane vole na prodaj, naj se obrne naravnost na g. msgra. V. Podgorca v Celovcu, ki bo radevolje ustregel in posreduje pri poštenem kupcu, da naši živinorejci ne bodo opeharjeni za lepe vsote denarja.

S konja je padel topničar 7. p. t. p. Jožef Stelzer dne 18. t. m. in se je poškodoval na obrazu in nosu. Prepeljali so ga v vojaško bolnišnico.

V enem dnevu umrli vojaki v Celovcu. Dne 17. t. m. so umrli v Celovcu infanterist Jožef Stein od 92. pp., iz Sobotke, star 26 let; rezervni infanterist Ign. Borieg od 4. dpp., iz Senčnega kraja pri Libuščah, star 27 let; srbski vojni ujetnik infanterist 3. bataljona timoške divizije Cedimir Tomič iz Slatine v Srbiji, star 33 let, in v deželni bolnišnici Miha Kramer iz Logevasi od 7. pp., star 24 let (legar).

Umrli vojaki v Celovcu. V času od 8. do 15. januarja so v Celovcu umrli ti-le vojaki: Janez Volarič, topničar 3. g. t. p., star 21 let, iz tolminskega okraja; Jožef Markus, poddesetnik 20. honv. p., star 25 let, z Ogrskega;

Anton Ladovac, infanterist 7. pešpolka, star 35 let, iz Istre; Karel Pospišil, poddesetnik 94. pp., star 24 let, iz Češkega; Matija Maverič, infanterist 26. pp., star 22 let, iz hrvatskega Primorja; Franc Schuller, infanterist 7. pp., star 33 let, iz Tolstega vrha; Ferdo Steinlesberger, nadomestni rezervist 32. črnovojniškega bataljona, star 40 let, iz Allhartsberga; Leopold Grassl, lovec 1. tirolsk. črnovoj. p., star 37 let, iz Rangen pri Inomostu; Andželkovič Dobrosel, srbski infanterist moravske divizije, star 33 let, iz Topličke v Srbiji; Zufflo Duran, infanterist 4. bos. pp., star 25 let, iz Livnega v Bosni; Franc Hofer, inf. 47. pp., star 22 let, iz Enzersdorfa pri Lipnici; Leopold Wagner pl. Wagnerheim, c. kr. domobranski poročnik v rezervi, star 46 let, iz Linca; Ignacij Böhm, lovec 46. črn. bataljona, star 39 let, odkod. ni znano.

Železna Kapla. Tako velike udeležbe pri pogrebu, kakor je bila dne 7. t. m. po umrlem g. Petru Prepotniku, že menda v tem kraju dolgo ni bilo videti. Od vseh strani, tudi iz najoddaljenejših hribov, je prišlo ljudstva, da pokaže, kako priljubljen mu je bil rajni. S svojo izvanredno nadarjenostjo, poštenostjo si je pridobil lepo premoženje, zraven pa nikdar ni odbil prošnje siromakov. Njegovo blago srce in prerano smrt je najbolje označil preč. g. župnik v svojem do srca segajočem govoru v slovo umrlemu. Bodi zemljica lahka temu vrlemu, značajnemu možu!

Tolsti vrh. (Patriotizem dejanja.) Kako zelo patriotični so ravno naši narodni Slovenci, kaže sledeči slučaj: Dne 4. januarja je bil v Pliberku nabor konjev. Med najlepšimi konji je bil potrjen tudi konj posestnika V. Valentija, posestnika na Dobrovi, občina Tolsti vrh. Cenilna komisija je cenila konja na 1050 K. Ko mu je vojaška komisija obljubila edentisoč petdeset kron, je g. Valenti rekel: Imel sem sicer od drugih kupcev že več za konja, toda kot Avstrijec dam avstrijski vojaški opravi konja za 100 K ceneje, torej je dal konja za 950 K. — Bil je to edini slučaj v pliberskem okraju in menda tudi edini na cellem Koroškem. Zavednega narodnega kmeta Valentija naj Bog živi!

V Gaberju pri Celju je umrla gospa Marija Golgranc, soproga veleposestnika in stavbnega podjetnika. Bila je blaga, krščanska žena. N. p. v m.!

Odlikovani Slovenci. Signum laudis z vojno dekoracijo je dobil nadporočnik 47. pehotnega polka Hugon Prikar, vojaški služni križec z vojno dekoracijo nadporočnik pri težki havbični diviziji št. 4. Herbert Kokalj, signum laudis na belordecem traku stotnik 45. pehotnega polka Anton Kovačič, vojaški služni križec z vojno dekoracijo stotnik 33. domobranskega polka Avgust Kolšek, stotnik 26. domobranskega polka Fran Jurkovič in nadporočnik 26. domobranskega polka Iv. Kordiš. — S srebrno hrabrostno medaljo 1. razreda so odlikovani: praporščak Fr. Cigoj, domobr. peh. polk št. 36., poddesetnik Ivan Mrak, domobr. polk št. 4., infanterist Ant. Virič, domobr. polk št. 1., črnovojniški poddesetnik Alojzij Zaplotnik, črnovoj. peh. polk št. 27. in podstražmešter Marko Radič, dež. orož. poveljstvo št. 9. — Srebrno hrabrostno medaljo 2. razreda so dobili: četovodja železničarskega polka Josip Rozanič, podstražmešter Josip Ježek, dež. orož. poveljstvo št. 9. in podstražmešter Štefan Črepinka, dež. orož. poveljstvo št. 6. v Gradcu. — Pohvalno priznanje za odlično službovanje pred sovražnikom je izrekel vrhovni poveljnik balkanskih čet četovodjam Florijanu Percu, Maksu Verdniku, Franu Petku in Ivanu Dobravcu, desetnikoma Ivanu Mlakarju in Karlu Jaklu, infanteristu Antonu Grabnarju, vsi pri domobranskem polku št. 27., trobentaču Ivanu Turku in infanteristu Ivanu Jazbecu pri črnovojniškem pohodnem bataljonu št. 29. — Imenovani so bili za čas trajanja vojne: za poročnike Fr. Brečko in Maksim Jeler, za rezervne praporščake pa rezervna kadeta Ivan Mikuš in Pavel Kralj.

Odlikovanje častnikov 3. zbora. »Danzers Armeezitung« je sestavila vsa odlikovanja, ki so jih v sedanji vojni doslej dobili častniki c. in kr. armade. Iz tega seznamka je razvidno, da tvorijo zlasti častniki 3. vojne zbora visok odstotek odlikovancev. —

Pri 3. zboru stoji na prvem mestu celovski pešpolk št. 7. s 47 odlikovanimi častniki. Sledijo mu pešpolki št. 87. z 41, št. 27 z 31, št. 97. z 21, št. 17. s 16 in št. 47. z 11 odlikovanimi častniki. Več odlikovancev kakor 7. pešpolk, šteje le pošpolk št. 35. s 56 odlikovanci. Celovski pešpolk je torej med 102 pešpolkami na drugem mestu. — Dragonski polk št. 5. (Maribor) ima 15 odlikovanih častnikov ter ga prekašata le dragonska polka št. 15. z 18 in št. 6. s 17 odlikovanci. — Med huzarskimi polki je št. 6. z 18 odlikovanci na prvem mestu, št. 16. s 15 odlikovanimi častniki pa na četrtem mestu. — Med lovskimi bataljoni, ki se dopolnjujejo v okolišju 3. zbora, je 20. bataljon poljskih lovcev z 21 odlikovanci med vsemi lovskimi bataljoni na prvem mestu, 9. bataljon s 17 odlikovanci pa na drugem. Potem se vrstita bataljon št. 8. s 14 in št. 7. z 11 odlikovanimi častniki. — Saperski bataljon št. 3. (Ptuj) je ravno tako kakor št. 14. (Linc) z 9 odlikovanimi častniki v tej četi na prvem mestu. — Med pionirji je pionirski bataljon št. 3. z 8 odlikovanci na sedmem mestu. Na prvem mestu je 5. bataljon (dopolnilni okraj 5. zbor) s 17, na drugem pa 9. bataljon s 16 odlikovanimi častniki. — Poljski topniški polk št. 7. (Ljubljana) in št. 14. (Požun) z 20 odlikovanimi častniki sta v tej stroki na prvem mestu. Potem se vrstita v 3. zboru polk št. 8. (Gorica) z 12 in št. 9. z 10 odlikovanimi častniki. — Poljski havbični polk št. 3. z 12 odlikovanimi častniki zavzema peto mesto med 14 polki te vrste. — Težka havbična divizija št. 3. s 5 odlikovanci je med temi divizijami na drugem mestu. — Gorski topniški polk št. 3. z 21 odlikovanci je v tej kategoriji na drugem mestu. — 22. domobranska poljska topniška divizija ima 3 odlikovane častnike in je z divizijo št. 13. na drugem mestu. — Domobranska poljska havbična divizija št. 2. s 4 odlikovanimi častniki je, kakor št. 21., na drugem mestu. — Ta seznamek priča ne le o hrabrosti, vztrajnosti, zanesljivosti in disciplini, marveč tudi o — sreči naših ožjih rojakov na bojišču.

Vpoklicanje vseh dosedaj odbranih črnovojnikov. Dne 16. januarja so bili vpoklicani od 16. novembra do 31. decembra za sposobne spoznani črnovojniki letnikov 1887. do 1890. Iz vpoklicnih razglasov, ki so bili razglašeni po občinah dne 20. januarja, je povzeti: Iz rojstnih letnikov 1884, 1885 in 1886 izbrani avstrijski črnovojniki morajo k vojakom dne 1. februarja, iz letnikov 1878, 1879, 1880, 1881, 1882 in 1883 pa 15. februarja. Od ogrskih državljanov morajo k vojakom iz letnikov 1883 do 1886 dne 15. februarja, oni iz letnikov 1878 do 1882 dne 1. marca. Pri poznejšem izbiranju po teh določenih časih za sposobne spoznani morajo k vojakom tekom 48 ur po izbiranju.

Očetu ogrskih Slovencev. Nekako avgusta 1913 je umrl eden izmed najbolj zaslužnih ogrskih Slovencev v novjšem času, kanonik in dekan v Tišini. Ker še nima nagrobnega spomenika, nabirajo sedaj njegovi prijatelji za njegov spomenik. Nabiranje vodi dr. Fr. Rogač, škofijski tajnik v Sombotelju.

Napačne oblike krajevnih imen. V današnjih časniških poročilih čitamo čisto imena, kakor: Bartfeld, Eperjes, Miskolez itd. Pravilne oblike so: Bardijov (Bartfeld), Kežmark (Kermark), Prešov (Eperjes), Mukačevo (Munkacs), Užhorod (Ungvar), Miškovec (Miskolez). V Galiciji je Novi in Stari Sondeč (ali Sonč), ki se poljski piše: Sadeecz, Sadz). Časopisi morajo žal rabiti krive oblike teh krajevnih imen, ker so ta krajevna imena tako označena že na zemljevidih in ker bi jih v nasprotnem slučaju čitatelji ne našli na geografskih kartah.

Najnovejša poročila.

FRANCOSKA POMOČ SRBIJI.

Dunaj, 21. januarja. Francoska križarica »Souper« je pripeljala za Srbijo denar, častnike in vojake.

PRED ODLOČILNIMI DOGODKI NA FRANCOSKEM.

Pariz, 21. januarja. V današnji noči so bile pariške ulice potresene s pozivi za sklep miru.

London, 21. januarja. Nemci so v Soissonu dobili ojačenja iz Belgije. Njihov pri-

tisk na francosko fronto vedno bolj narašča.

Rotterdam, 21. januarja. V Parizu se boje velikega nemškega sunka na več točkah. Begunci iz Soissona so povzročili veliko paniko.

Pariz, 21. januarja. Kakor v Londonu, morajo sedaj tudi v Parizu biti ponoči vse luči ugasnjene.

NOV NAPAD NEMŠKEGA ZRAČNEGA BRODOVJA NA ANGLEŠKO.

London, 20. januarja. (Kor. ur.) Včeraj zvečer se je pojavil sovražni zrakoplov nad Yarmouthom. Ostal je 10 minut nad mestom in vrgel pet bomb. Tri osebe so bile ubite, več hiš porušenih. Mnogo oken se je razbilo. Dve bombi sta padli na obrežje. Zrakoplova vsled teme ni bilo mogoče videti, čulo se je pa ropotanje motorja; tudi so se videli plameni v zraku. Zrakoplov je plul proti Sherringhamu in vrgel dve bombi, ne da bi napravil kaj škode. Tudi v Cromerju so padle bombe. Ob 3/4 11. uro se je zrakoplov pojavil nad Kings Lynnom, kjer je vrgel štiri bombe. Porušeni sta bili dve hiši, ena pa poškodovana. V neki hiši je bil ubit mlad mož, njegov oče pa pokopan pod razvalinami. Iz ropotanja motorjev se je spoznalo, da je zrakoplov odplul v smeri proti vzhodu. Tudi iz Sandringhama, kraljevega letovišča, se poroča, da se je tam pojavil zrakoplov.

London, 20. januarja. (Kor. ur.) V Yarmouthu povzročena škoda se uradno ceni na več sto funtov sterlingov. Samo šip je razbitih za 100 funtov sterlingov. V Yarmouthu sta bili ubiti dve osebi, v Kings Lynnu tudi dve. Poročilo, da bi bil zrakoplov izstreljen, se ne potrjuje.

London, 20. januarja. (Kor. ur.) »Times« poroča: V Yarmouthu so bili skoro vsi prebivalci v hišah, ko se je pojavil zrakoplov. Na javnih poslopjih najbrže ni dosti škode; poškodovanih je pa veliko zasebnih hiš na Petersroadu. Ena bomba je padla v bližini cerkve sv. Petra, druga na Nordfolk Square nasproti hiše župana in je napravila globoko luknjo. V Sherringhamu je bilo vrženih pet bomb, pa ni bil nihče zadet. V Londonu so zadnjo noč vpoklicali pomožne varnostne stražnike.

London, 20. januarja. (Kor. urad.) Kralj in kraljica sta v ponedeljek odpotovala iz Sandringhana nekaj ur prej, predno se je pojavil zrakoplov.

Haag, 20. januarja. (Kor. ur.) Šef mornariškega štaba poroča, da zrakoplovi, ki so se včeraj pojavili nad severnimi otoki, niso pluli čez Nizozemsko, ampak čez morje precej oddaljeno od obrežja.

Amsterdam, 20. januarja. (Kor. urad.) »Telegraaf« poroča iz Ymuidna: Sem došli ribiški parniki poročajo, da so ponoči videli pluti nad Severnim morjem tri zrakoplove.

Sveta vojska.

Preveč ponujajo s tobakom, smodkami in svalčicami vojake-ranjence, meni zadnja številka »Zlate Dobe« ter nadaljuje: Slišali smo praviti, oziroma tožiti nekatere, češ, prej nisem nikoli kadil, zdaj pa, ko od vseh strani tišče v mene s tobakom, moram kaditi in sem se ga privadil. — Koliko denarja se je izmetalo — tudi pri nas — za to nepotrebo, ki bi se bil drugače dal obrniti v večjo korist tem vojnim trpinom.

Slučaj ka-li, da je prepisec tega si že tudi enako mislil?! Kakor smo v človeški blagor veseli, da se nekoliko omejuje alkoholi-

lizem, vendar ne moremo odobravati, da se zaradi tega izcimi drugo zlo ter se hoče posplošiti. Naj nam ne izginejo po pameti opravičljive meje izpred oči!

P. V.

Halo! Kdo želi zadeti glavni dobiček? Ta naj nemudoma naroči izborna turško srečko na ugodno mesečno odplačevanje in v srečnem slučaju zamore postati v kratkem bogataš s 400.000 franki! Turške srečke igrajo šestkrat v letu in mora vsaka srečka zadeti! Izdana kupnina tedaj nikakor ni izgubljena, ker se celo v najneugodnejšem slučaju skoro docela povrne. Prihodnje žrebanje se vrši že dne 1. februarja. Najcenejša in najbogatejša loterija! Pojasnila daje in naročila sprejema: Srečkovno zastopstvo 17, Ljubljana. Sprejemajo se tudi naročila na najsrečnejše številke razredne loterije!

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Dunaj, 16. januarja: 81, 85, 59, 82, 7.
Trst, 13. januarja: 87, 12, 54, 4, 3.

Izredna c. kr. državna loterija za vojaške preskrbovalne namene je denarna loterija, katere igranja se naj udeleži vsak patriot. Žrebanje se vrši že dne 28. januarja 1915. Iz igralnega načrta te izborne pravočasne prirejene dobrodelne loterije se razvidi veliko pomembnih dobitkov; prvi glavni dobiček iznaša 200.000 kron. Vkup je 21.146 dobitkov v skupni vrednosti 625.000 kron, ki se izplačajo v gotovem denarju. Posamna srečka stane 4 krone in jih je dobiti v loterijskih uradih, tobačnih opaltah, poštah, davčnih uradih itd., kakor tudi pri c. kr. glavnem ravnateljstvu drž. loterij (oddelek za dobrodelne loterije) na Dunaju III., Vordere Zollamtsstrasse 5. Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Vabilo k občnemu zboru

ki ga priredi

Bekštanjska posojilnica

na Svečnico, dne 2. februarja 1915, ob 3. uri popoldne pri Pložu v Ločah.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o delovanju posojilnice in odobrenje računskega zaključka za leto 1914.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Razni nasveti.

Bekštanjska posojilnica v Ločah

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v „Miru“!

Absolutno zajamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinariata pristna bela mašna vina, letnik 1912 po 56 — 60 K, letnik 1913 po 40 — 45 K, postavljeno kolodvor Ajdovščina. Sortirano vino rizling po 60 K, beli burgundec po 70 K, »Zelen« po 80 K. — V zalogi je tudi tropinsko žganje liter po K 2.30. — Kleti nadzoruje vipavski dekan. — Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Hranilnica in posojilnica za sv. Lenard pri Sedmih studencih in okolico,

I. Z. Z. N. Z.

vabi zadrugnike na svoj

občni zbor

dne 2. februarja 1914, ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Marjaču“ v Sv. Lenartu.

Spored:

1. Poročilo načelstva o delovanju v zadnjem zadrugnem letu.
2. Potrditev računskega zaključka za l. 1914
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Hranilnica in posojilnica za župnije Škofiče, Logaves, Št. Ilj in Otok

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

vabi na svoj

letni shod

ki se bo vršil

na Svečnico, dne 2. februarja 1915 ob pol 4. uri popoldne v posojilničnih prostorih pri „Krištofu“ v Škofičah.

Spored:

1. Odobri se računski zaključek l. 1914 in razdeli čisti dobiček.
2. Morebitne izpremembe v odboru.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

Izredna c. kr. državna loterija

za vojaške preskrbovalne namene.

Ta denarna loterija

ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 625.000 kron.

Glavni dobiček znaša

200.000 kron

Žrebanje se vrši javno na Dunaju dne 28. januarja 1915.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju III., Vordere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštah, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. — Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva drž. loterij (oddelek za dobrodelne loterije).

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.